

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

Marzec 2007

21

Rozpoczęliśmy Wielki Post. Pan Jezus wzywa: „Nawracajcie się”. Do czego mamy powracać, ku czemu mamy się zwrócić? Pan Jezus mówi: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”. To On sam jest Ewangelią, Dobrą Nowiną o zbawieniu, o drodze powrotu do Ojca, o powołaniu każdego do świętości. Skupieni wokół Jana Pawła II, chcemy odkrywać na nowo „perspektywę świętości”, która jest „wysoką miarą zwyczajnego życia” (por. NMI 31).

NAWRÓCENIE ODKRYWANIEM POWOŁANIA DO ŚWIĘTOŚCI

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

PROWADZĄCY: Jan Paweł II pisał o każdym z nas: „Człowiek – każdy człowiek – jest tym synem marnotrawnym: owładnięty pokusą odejścia od Ojca, by żyć niezależnie; ulegający pokusie; zawiedziony ową pustką, która zafascynowała go jak miraż; samotny, zniesławiony, wykorzystany, gdy próbuje zbudować świat tylko dla siebie; w głębi swej nędzy udęczony pragnieniem powrotu do jedności z Ojcem.” (RP 5). W głębi serca czujemy, jak wiele tracimy oddalając się od Boga. Gdy jednak powracamy do Niego, nie wracamy jako „najemnicy”. Jak powracający syn odnalazł w ramionach Ojca godność dziecka, tak my odkrywamy ze zdumieniem, że jesteśmy zaproszeni do świętości – bo nasz Bóg jest Święty. Zaproszeni, powołani, by być solą ziemi i światłością świata. Prośmy Maryję, by była nam Przewodniczką i Matką na wielkopostnej drodze nawrócenia i odkrywania powołania do osobistej świętości.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” oraz śpiewają pieśń, np. „Do Ciebie, Matko, szafarko łask”.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Mateusza: „Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu.” (Mt 5, 13-15).

PROWADZĄCY: Pan Jezus pyta: czym posolić sól, jeśli straci swój smak? Pytamy dziś samych siebie: czy nasza codzienność ma prawdziwy smak życia chrześcijańskiego? Czy moje życie świeci światłem Chrystusa?

LEKTOR: Z przemówienia Ojca Świętego Jana Pawła II do młodzieży w Płowdiwie w Bułgarii (26.05.2002): „Wy jesteście solą ziemi; wy jesteście światłem świata». Nikt nigdy nie powiedział człowiekowi słów zarazem tak prostych i tak wielkich! Oczywiście, tylko o Chrystusie można powiedzieć, że jest w pełni solą ziemi i światłem świata, gdyż tylko On może nadać smak, moc i wieczność naszemu życiu, które bez Niego byłoby nijakie, kruche i przemijające. Tylko On potrafi nas oświecić, ogrzać i napełnić radością. Lecz to właśnie On, chcąc uczynić was uczestnikami swej misji, kieruje dziś do was otwarcie te płomienne słowa: «Wy jesteście solą ziemi, wy jesteście światłem świata». W tajemnicy wcielenia i odkupienia Chrystus jednoczy się z każdym chrześcijaninem i w głębi jego serca składa światło Życia i sól Mądrości, przekazując tym, którzy Go przyjmują, moc stania się dziećmi Bożymi (por. J 1, 12) i powierzając im obowiązek świadczenia o tej głębokiej obecności i tym ukrytym świetle. Przyjmijcie więc z pokorną odwagą propozycję, z jaką Bóg do was się zwraca. W swej wszechmocy i delikatnej miłości wzywa On was, abyście byli święci. Byłoby lekkomyślnością chlubić się tym wezwaniem, lecz nieodpowiedzialnością byłoby je odrzucić. To byłoby równoznaczne z podpisaniem własnej życiowej porażki. Léon Bloy, katolicki pisarz francuski XX w., napisał: «Smutne jest tylko to, że nie jesteśmy święci»”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy, potem śpiewają pieśń: „Wy jesteście na ziemi światłem mym”.

LEKTOR: „Przełamujcie bariery powierzchowności i lęku! Rozmawiajcie z Jezusem, modląc się i słuchając Jego słowa. Przeżywajcie radość, jaką daje pojednanie w sakramencie pokuty. Przyjmujcie Jego Ciało i Jego Krew w Eucharystii, byście później umieli Go przyjąć i służyć Mu w braciach. Nie ulegajcie łatwym pokusom i złudzeniom świata, które bardzo często prowadzą do tragicznych rozczarowań. Jak dobrze wiecie, to właśnie trudne chwile, chwile prób są miarą jakości wyborów. Nie ma dróg na skróty ku szczęściu i światłu! Tylko od Jezusa można uzyskać odpowiedzi, które nie zwodzą i nie rozczarowują! Idźcie więc z poczuciem obowiązku i ofiarności drogami nawrócenia, wewnętrznego dojrzewania, zaangażowania w pracę zawodową i wolontariacie, dialogu, szacunku dla wszystkich. Nie poddawajcie się w obliczu trudności czy niepowodzeń, wiecie bowiem dobrze, że wasza siła jest w Panu, który z miłością kieruje waszymi krokami”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy, potem śpiewają pieśń, np. „Mój Mistrzu” lub refren hymnu „Nie lękajcie się!”.

LEKTOR: (*nagranie*) Z przemówienia Ojca świętego podczas Apelu Jasnogórskiego w czasie pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny (5.06.1979): „Nie ulegajcie słabościom! Nie dajcie się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajcie! (por. Rz 12, 21). Jeśli widzisz, że brat twój upada, podźwignij go, a nie pozostaw w zagro-

zeniu. Czasem trudno dźwigać drugiego człowieka, zwłaszcza gdy, jak to się mówi, «leci nam przez ręce»... ale czyż można go opuścić? Przecież sam Bóg, sam Chrystus zawiera nam każdego z naszych braci, naszych rodaków – i mówi: «Coście jemu uczynili, Mnieście uczynili» (por. Mt 25,40). Strzeżcie się też, abyście nie okazali się winnymi grzechów cudzych! Ciężkie słowa wypowiada Chrystus pod adresem czyniących zgorszenie, a zwłaszcza zgorszenie maluczkich (por. Mt 18,6-7). Pomyśl więc, drogi bracie i siostró, w tej godzinie narodowej szczerości wobec Matki i wobec Jej miłującego Serca, czy może nie gorszysz, czy może nie nakłaniasz do złego, czy lekkomyślnie nie bierzesz na swoje sumienie wad albo nałogów, które przez ciebie zaciągają inni... młodzi... może nawet twoje własne dzieci?”

WSZYSCY: Pozostają dłuższą chwilę w ciszy (*zaleca się dać podkład muzyczny*).

PROWADZĄCY: Nawrócenie i świętość jest najbardziej osobistą sprawą, ale zarazem najbardziej dotykającą drugiego człowieka. Rozważając w różańcu tajemnicę drogi krzyżowej Pana Jezusa oddajmy Mu nasze pragnienie nawrócenia i świętości życia. Tam, gdzie najboleśniej przekonujemy się o naszej słabości, tam też najmocniej możemy doświadczyć Bożej mocy. Prośmy Maryję, by towarzyszyła nam w naszych zmaganiach, tak jak towarzyszyła Jezusowi we wszystkich trudach Jego ziemskiego życia.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Tajemnica czwarta: Pan Jezus dźwiga ciężki krzyż na Kalwarię. Potem śpiewają pieśń, np. „W krzyżu cierpienie”.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Łatwiej jest widzieć przyczyny podziałów i nieporozumień u innych niż w sobie. Nawrócenie i pojednanie zaczyna się jednak zawsze od siebie. O wiele łatwiej jest też widzieć i krytykować zło – nawet u siebie – niż je naprawić, niż zacząć lepsze życie. Na czas Wielkiego Postu podjęliśmy postanowienia, które przygotowują nas do dobrego przeżycia Świąt Paschalnych i rozpoczęcia nowego życia z Jezusem Ukrzyżowanym i Zmartwychwstałym. Własnymi siłami jednak nie zdołamy dokonać prawdziwego nawrócenia i pojednania z Bogiem. Ojciec Święty, który tak wiele uczył o pojednaniu, jeszcze więcej się w tej intencji modlił. Za jego przykładem zwracamy się do Pana Boga ze szczerą prośbą o przemianę naszych serc.

LEKTOR: (*nagranie*) Z przemówienia powitalnego Ojca Świętego Jana Pawła II na krakowskich Błoniach (10.06.1987): „Boże, niech Duch Święty zmienia oblicze naszej ziemi i umacnia Twój lud... Niech nam pomaga zachować Twoje królestwo w życiu osobistym i rodzinnym, w życiu narodowym, społecznym, państwowym. Chroń nas przed egoizmem indywidualnym, rodzinnym, społecznym. Nie pozwól, żeby mocniejszy gardził słabszym. Broń nas przed nienawiścią i uprzedzeniem wobec ludzi innych przekonań. Naucz nas zwalczać zło, ale widzieć brata w czło-

wieku, który źle postępuje i nie odbierać mu prawa do nawrócenia. Naucz każdego z nas dostrzegać własne winy, byśmy nie zaczęli dzieła odnowy od wyjmowania żdźbła z oka brata. Naucz nas widzieć dobro wszędzie tam, gdzie ono jest; natchnij nas zapaleń do ochraniań go, wspierania i bronięcia z odwagą. Zachowaj nas od uczestniczenia w zakłamaniu, które niszczy nasz świat. Daj odwagę życia w prawdzie”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w milczeniu. Śpiewają pieśń: „Jezu, ufam Tobie”.

PROWADZĄCY: Prośmy Ducha Świętego, Ducha Uświęciciela, aby prowadził nas do pełnej jedności z Bogiem, z braćmi i z samym sobą.

WSZYSCY: Śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi” (*melodia na stronie internetowej: www.totustuus.janpawel2.pl/piesni.html*). Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, poucz nas o grzechu. Daj nam poznać, co nas najbardziej oddala od Boga i od ludzi, co jest prawdziwą przyczyną niepokoju naszych serc.
- Duchu Święty, poucz nas o potrzebie nawrócenia. Daj nam zapłakać nad naszym lekceważeniem miłości Boga, miłości na miarę Krzyża.
- Duchu Święty, poucz nas o drodze powrotu do Ojca. Daj nam moc przyznania się do własnej słabości i wzięcia odpowiedzialności za swe czyny.
- Duchu Święty, poucz nas o powołaniu do świętości. Daj nam kochać Boga całym sercem i dokonywać w życiu jednoznacznych wyborów.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń „Zjednoczeni w Duchu” lub „Duchu żyjącego Boga, dziś na mnie zstap”. O 21.37 wszyscy przez chwilę modlą się w ciszy.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwala krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „Totus Tuus” lub „Zbawienie przyszło przez krzyż”.

ks. Stanisław Szczepaniec; s. Agnieszka Koteja, albertynka